

АНОНАМЕНТЪ:

За Варна, на 6 н. — 7 л.

За сградата . . . — 14 л.

Цена Брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

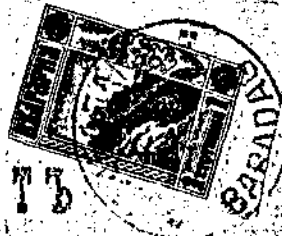
251

Градската библиотека

ОБЯВЛЕНИЯ:

15-ст. в.с. кв. с.с.

Варна



ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза поседмично, сряда и петък

Холандо-Скандинавският комитетъ. — Кюстенджанското Пристанище и ромънският износъ. — Телеграмата на Манкзена до Съборътъ. — Прѣговоритъ за миръ почнати. — Болшевикитъ за японскитъ заплашвания. — Буря въ италианската камара. — Рѣшението на френския парламентъ за Кайо. — Прѣгледъ на прѣсата. — Отзиви и пр.

Г. Гедероу

Холандо-скандинавският комитетъ.

Отъ гдѣто чухахме слѣзцето да ни огрѣе, отъ гдѣ ни градъ бие. Защо да си кривимъ думата? На Холандо-скандинавския комитетъ сме гледали като на една честна и благородна инициатива на международния пролетариатъ. Ние винаги сме мислили, че тамъ, гдѣто е сдружението работническо, само истината, по чисто народностнитъ въпроси ще слѣде на първо мѣсто.

Оне въ първитъ дни на образуването на Комитета въ Стокхолмъ ние доулавяхме едно облекчение. Казахме си: ето оне единъ искренъ приятел на малкитъ народи въ тия тежки времена. Асѣмъ при съществението смѣнение и заплитане на малкитъ и голѣми интереси на европейския свѣтъ, основателно ние се плашехме и плашимъ, че пакъ дипломатията ще намѣри примирението на голѣмитъ сили надъ труповѣтъ на малкитъ. Колко много бели е доварвала на главата на народитъ дипломатията! Можемъ ли да бждемъ спокойни прѣдъ нейната „свѣтъ“ и нейната досегашна методична, противонародностна работа? И когато Холандо-скандинавският комитетъ изникна съ позива си прѣдставителитъ на пролетариата отъ европейскитъ държави да се събератъ въ Стокхолмъ, за да обмислятъ разрѣшението на европейскитъ спорове и намѣрятъ начина и средствата за спиране на войната, ние българитъ, отдѣхнахме съ облекчение. Пуствахме прѣдставителитъ и на двѣтъ социалистически крила. Обединенитъ социалисти извършиха тамъ една голѣма работа. Тѣ внесоха свѣтлина въ международния пролетариатъ по балканския въпросъ. Отъ тѣхъ също се научихме, че и въ Стокхолмъ малко ни познаватъ, че много, много уроци трѣбва да имъ се четатъ по балканскитъ история, география и етнография.

Стига да е само това кусура, казахме си въ България, и всѣки по силитъ си въ пресата и съ словото почна да работи въ туй направление.

Спорътъ тогава дойде до разгара си, защото кампанията Веделъ — Думба се мѣчеше да убѣждава слѣта, че на Балканитъ има само тѣсто, отъ което, кой, каквото колѣче иска, може да направи. Много книга се изписа отъ тогава до сега. Стига да имаме желание и добро сърдце, истината на Балканския полуостровъ и начинающитъ политики може да усвоатъ. Разбира се, единствената ни работа сега не е да учимъ само хората. Имаме много поважни задачи. Дадохме достатъчно много материалъ за безпристрастния учоитъ. Сега зорко-бдѣмъ надъ каузата ни, въ нейна охрана, но вече не отъ онея, що не познаватъ само истината, а на главна отъ просвѣтителитъ прѣслѣдвачи и комитетитъ на истината.

На нѣколко пъти Холандо-Скандинавският комитетъ дава писма за попълване на манифеста си отъ 10 октомврий. Прѣзъ настоящия мѣсець пакъ пука въ обрѣщението едно такво писмо, въ което има нѣща и за балканския въпросъ.

Три сѣ принципнитъ начала на комитета при разрѣшенето на въпроса. Първо, последователно разпитане за достигането на балканската демократическа федерация; второ, създаване на силни балкански държави и трето, взаимни отстъпки между балканцитъ, за отстранение на противорѣчиата и задоволяване националитъ и стопански нужди.

Въпросътъ за федерацията остава на бюджетото.

Що се отнася до образуването на силни балкански държави, върното е, че траенъ миръ ще има само слѣдъ окончателното обрѣщение на народноститъ въ Балкана въ силни национални държави.

Добър до тукъ. Но защо тогава комитетътъ се е подхвърлялъ по Веделъ и т. н. въ конкретното разрѣшение на Македонския въпросъ тегли границата на България до Вардара? Нима така ще бждатъ създадени силнитъ балкански държави, съ искусствени гранични линии? А знае ли комитетътъ, че тѣстото отъ Вардара има силенъ български късъ и постоано ще живне въ сръбската държава, докато пакъ дойде до погроми и война? Вие, коекото до стопанскитъ нужди, ние нѣмаме нито сръбско предложение на комитета. Взаимни отстъпки и концесии сѣ до нашето стрѣе. Такава бѣше нашата митическа и желѣзопътна политика още отъ 1904 г. къмъ Сърбия. Но, добър да се разбере. Въ първо мѣсто „силната държава“ се постига съ обединение на народноститъ. Силната държава, това е националната държава. Това да се установи напредъ, послѣ стопанскитъ отстъпки.

Комитетътъ рѣшително е обрѣшилъ кусолата, що се отнася до Добруджа. За разрѣшението на българския националенъ въпросъ, казва той, България трѣбва да получи Южна Добруджа. Ето една неразбория! Хубава доктрина отъ една страна, а отъ друга слабодушна акция. Повърхностното владѣние на конкретната материя е пакъ принципата за това. Ние не допусаме мисълта, че комитетътъ се е загрижели за апотититъ на хищницитъ, за смѣтка на свободата на народноститъ. Чудно нѣщо! Добруджа цѣлата е стара българска земя; такава е и сега. Тя е цѣлата въ рѣцѣтъ ни. Интересно е да знаемъ, по какви съображения отъ нея само южната част ни присъжда комитетътъ? Коя балканска държава има национални или стопански интереси въ Сѣверна Добруджа по-голѣми отъ България? Съ тая частъ отъ Добруджа коя балканска държава ще стане „силна държава“? Разбираме, че комитетътъ остава Сѣверна Добруджа на досегашната изодополювателка Ромъния. Но Ромъния не е балканска държава! Добруджа е една. Тя е свързана пораздѣлно въ Дунавска България. Дунавъ е естествената граница отъ Сѣверъ на Полуострова. Старитъ ромънски общественици нѣкога не се смѣтаха за балканци. Тѣ дори изпитвахъ отврѣщение отъ балканцитъ. Далѣха се отъ насъ, като отъ прокажени. Вѣхъ великитъ потоци на Траяна и затова странѣха отъ насъ. Долнитъ Дунавъ раздѣля етнографически българското отъ ромънското племе. Картата е прѣдъ очитъ на всѣкого, нека я разгледа! Тогава за какъвъ дяволъ се отстъпа отъ комитета сѣверна Добруджа на Ромъния, когато тѣ не е балканска държава? Може би, за нейнитъ стопански или народностни нужди? Нито едното, нито другото. Българитъ сѣ основниятъ народностенъ елементъ въ Добруджа. Тѣ сѣ болшинството. А сѣ татаритъ и турцитъ, които също сѣ сити на ромънската управа, това е то, голѣмото болшинство. Колонизираниитъ ромъни сѣ тукъ. Голѣм примелци, бевъ брѣнъ. Тѣ вече сѣ отидоха въ Олтенята.

Ако ли е за стопански нужди, то добър мѣше да стори комитетътъ да проучи по ромънски източници значението на Враня и Галацъ. Тѣ сѣ били винаги прѣдостатъчни за Ромъния. Но, доброто съзѣдство само създава и открива стопанскитъ отстъпки. Да

се гдѣ, проче, Сѣверна Добруджа на Ромъния, това не е въ съгласие нито съ теорията за „силнитъ балкански държави“, нито съ „бждещата федерация“, нито съ принципа „за добро съзѣдство“. Напротивъ, да стѣни Ромъния пакъ въ стара Добруджа, това значи влѣчонетъ на вратитъ за нахлуванята въ Балканитъ да сѣ въ рѣцѣтъ на разбойницитъ. Ромъния на Балканитъ оживеница за силата на баланскитъ държави; тя ще имъ тенденция слѣдъ тая война да се развива териториално единствено на Балкана и ще поддържа и подхранва раздоритъ и слабостта въ балканскитъ държави.

Гаранцията за мира на Балканитъ сѣ силнитъ балкански държави, а до тѣхъ, на първо мѣсто, силна, национално обединена България. Такава България, само може да стои на стража на сѣверната граница на Балканския полуостровъ и да го пазитъ отъ нашествие тѣмъ тѣмъ, гдѣто сѣ нахлували и ще нахлуватъ чужденцитъ на Балкана.

Най-послѣ да не се смѣсва съ принципа: Балканитъ на балканскитъ народи.

Положението на бойнитъ фронтове.

Бюлетинъ отъ Щаба на Дѣйствующата армия за 23.XII 1917 г.

Македонски фронтъ. Утѣрева бойна дѣйностъ. Западно отъ Вардара нѣколко огнени урагани, при с. Лодани малко по оживена артилерийска стрѣлаба. Въ Серското поле, при с. Були бѣше кърваво отбѣто едно английско нападение на нашитъ прѣдни части.

Добруджански фронтъ. Спокойно.

Германски сѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Заедно съ пѣхотискитъ сражения сѣ уживи артилерийската дѣйностъ. Силнитъ огънь по источния брѣгъ на рѣката Мьса се продължи прѣзъ цѣли денъ.

Италиански фронтъ. Между Аснато и рѣката Брента войскитъ на Генералъ Конрадъ штурмува Колъ-Делъ-Росо и мѣстакитъ въ съзѣдство западни и източни височини. До сега сѣ избили повечето отъ 6000 италианци, между които се намиратъ единъ Полковникъ и нѣколко шабни офицери. Взето е и Монте-Дѣ-Валъ-Бела.

По море. Верлингъ. Прѣзъ мѣсець ноемврий сѣ уничтожени търговски параходи съ 601.000 тона бруто.

Д. Минхайковъ.

(професоръ)

Кюстенджанското пристанище и ромънския износъ.

Въ една статия, публикувана въ „Neue Zürcher Zeitung“, мѣстъ колега г. Н. Минелъ писа, че Ромъния, като земеделѣческа страна, не чувствувала нужда отъ Черноморски брѣгъ и отъ кюстенджанското пристанище, което е по-скоро петролно изкопно пристанище, когато неговото значение въ износъ на храни е извънредно ограничено! Последния износъ се направява чрезъ дунавскитъ пристанища Браила и Галацъ. Само 8% отъ ромънскитъ храни се изнасятъ чрезъ Кюстенджа.

Силна вѣстникъ, брой 2299, публикува една статия на единъ анонименъ ромънецъ, който се силъ да възрази на това твърденио по единъ чудноватъ начинъ, върху който не е безинтересно да се спре. Азъ ще се задоколя да произведа писма отъ

възражението на анонимния кореспондент на „Meine Zürcher Zeitung“, който задава въпроса, наскоро интересен. Ето какво казва той: „Г-н Милев е искал със своята статия да докаже, че Добруджа няма за Румъния освен едно економическо значение. И за да намали това значение, той поддържа, че само 8% от румънската роколта се изнасяла чрез Кюстендженското пристанище, тогава, когато може да се счита за установено, както Румъния изнася годишно около 5,000,000 тона житни храни, от които 1/10 се изпращава чрез пътя Кюстенджа. Цифрите за 1910 г. показват, че през течение на тази година изнесеният от Румъния храни могат да бъдат разпределени така: 3,189,560 тона чрез Дунава и 1,009,180 тона чрез Кюстендженското пристанище“.

Тия твърдения са много странни. Тяхният автор трябва да възпроизведе цифрите за износа на храни чрез Кюстендженското пристанище. Вие тогава, той ни дава общи данни върху вноса и износа на Румъния и на Кюстенджа. 5,260,030 тона, които той посочва, представляват не само изнесените храни в 1910 г. от Румъния, но и всички изнесени стоки през този период, а също и разни артикули, внесени в течение на същото време. Явно е, че анонимният кореспондент изпада в една капитална грешка, като взема общите цифри на износа и вноса за данни относно се до отнасяния износ. Според официалната румънска статистика (comertul exterior al Romaniei si miscarea porturilor in 1910, Bucuresti 1912, стр. 3) румънският износ в 1910 г. не достига 5,260,030 тона, както твърди анонимният автор, а само 4,488,628 тона; вносът през същата година е бил 771,561 тона. Така щото износът и вносът на Румъния, взети заедно, дават за 1910 г. цифрата 5,260,000 тона, посочени от анонимния ромънец.

Нека ни бъде позволено да дадем някои подробности върху износа на храни през Кюстендженското пристанище, въщо, което нашият опонент е пропуснал да направи.

На стр. 43 от горьпоменатата книга на директора на статистиката в Румъния, издадена от румънското министерство на финансите, намираме, че износът на храни от Румъния в 1910 г. достига цифрата 3,230,235 тона, от които 371,626 тона са били изнесени през Кюстендженското пристанище (стр. 36 на схемата, статистика), от което излиза, че в течение на тази година 11.5% от износа на храните на Румъния и Добруджа е станал през пътя Кюстенджа.

Ако от друга страна се вземе въ въображение, че една голяма част от храните, изнесени от Кюстендженското пристанище, може би 80,—100,000 тона, произхождат от Добруджа, ще се дойде до заключение, че в течение на 1910 г. през Кюстендженското пристанище са били изнесени от 270,000 до 300,000 тона храни от румънски произход, въщо, което дава малко повече от 9% от целия износ на храни на Румъния.

Моя колега г. Милев е следователно много близо до истината тогава, когато твърдението на анонимния ромънец е абсолютно несъвместимо със действителността.

За да не оставим да съществува най-малкото съмнение върху действителното значение на Кюстендженското пристанище за румънския износ на храни, нека ни бъде позволено да възпроизведем още някои цифри, които ще ни посочат голямата на този износ в течение на други периоди, независимо от 1910 година.

Ето, изразени въ тонове, износът на храни от Румъния през Кюстендженското пристанище през годините 1911, 1912 и 1913:

1911	4,017,767	537,356
1912	2,940,536	476,052
1913	2,964,047	372,256

Следователно, износът на храни през Кюстендженското пристанище в 1911 г. е 13.4%, в 1912 г. 16.2% и в 1913 г. 12.6% от общия износ на Румъния, включително и Добруджа. Ако се спадне храната, произхождаща от Добруджа, годишният пропорция ще се намали на 11.13% и 9%, въщо което е все въ поддържа на тежата на г. Милев и въ опровержение фалшивите твърдения на неговия противник.

Болкото до грешката, която, според мнението на анонимния автор, би се извършила въ случай, че бъде лишена Румъния от Кюстендженското пристанище, чрез даването Добруджа на България, може да се върази съ доказаната глупост на Румъния да търси чак до Остра-панина стратегически граници за Добруджа и Кюстенджа.

Румънците могат да бъдат уверени че ние най-малко желяме повтарянето на Тутраканската и Силистренската история съ обект Русе и Варна. От друга страна, ние не желяме, щото въ бъдеще, както бй въ миналото, 40% от износът на нашите храни да бъде поставен под опеката на Румъния и нейните търговци от Браила и Галац, въщо, което не може да бъде отхвърлено, освен ако България не добие долини Дунавъ.

(Из „L'Echo de Bulgarie“)

Приветствия до Добруджанския Сборъ.

До председателя на Добруджанския Народен Сборъ въ Бабадагъ са изпратени следните приветствени телеграми.

Благодаря сърдечно за приветствията. Искрено се радвам, че нашите сънародници не са забравили мощното участие на нашите войници и са почели паметта на нашите скъпи загинали бойци. Не мей, а на зареваните по бойните полета български, турски и германски герои трябва да се отреди първото място на благодарственото възпоменание. Нека Добруджа, която за дълги години ще свързва живота ми съ най-скромените ми възпоменания, да процъфти твърдо скоро подъ благодънията на мира и да развие всички свои сили, които и дава нейното положение, както и съдържанието и съкровищата на нейната земя.

Генералъ Фелдмаршалъ: Фовъ Магелънъ.

Тетовското гражданство отгъно отъ свободата, за която хиляди добруджански синове сложиха костите си, се присъединяват към светото желание на добруджанци да останат за винаги свободни и обединени въ милоото ни общо отечество България, като неговъ представител ме натовари да прѣдамъ самъ на членовете отъ конгреса неговите благопожелания за завършване съ успѣхъ великата цѣль.

Касиеръ Н. Буневъ.

Привѣтствуваме първия добруджански конгресъ, като пожелаваме пълнъ успѣхъ въ светата кауза, що защитава и за която ратува.

Женското благотворително д-во „Милосърдие“ Кюстенджа.

Всезящиятъ Богъ да помогне да бъдете неравдѣлни винаги. Доброплодна дѣйност конгреса.

Свещеникъ Франковъ.

Изплати умразния непосимъ влашки гнетъ, изпращаме искрени поздравления на конгресистите, които като твари на честъ отъ великата епопея нека издигнатъ високо гласъ противъ посегателства върху българското царство. Нека противниците видятъ и чуятъ плесканицата на добруджанци.

Народни учители Халаджовъ, Шишковъ, Вуйчева, Радева, Станчева, Холевичъ, Саркисева, Халаджова, Стефанова, Михаловъ, Захариевъ, Николова и Михайлова.

Прѣдайте на Добруджанския народ. сборъ нашите пожелания за плодотворна и успѣшна работа. Днесъ, когато Румъния прѣговаря съ мощния централенъ съюзъ за примирие, издигнете гласъ на протестъ противъ посѣгателство на дочерящата ни угнетителка за повторно завръщане на Добруджа и осуетяване на обединението й съ майка България. Ще трябва ли най-живиятъ да оскъернимъ паметта на падналите български герои по необятните добруджански полета? Нека протеста, направенъ отъ сбора за обединението на цѣла Добруджа къмъ общото отечество България, бъде чутъ отъ когото и какъто трябва. Споръ и напастъци за Добруджа не може да има. Поискайте немедното възвръщане на българското родно управление въ цѣла Добруджа, за да се прѣвмине призрака на съмнѣние и разочарованиято, който тормози и измъчва всички добруджанци. Поискайте немедното освобождаване на всички откарани насилъ отъ румънските власти като заложници и граждански плѣнници, добруджанци, майже жени и деца.

Да живѣе обединението на милоото ни отечество България съ граници тихъ бѣль Дунавъ — Бѣло-море. На дѣния брътъ на родния Дунавъ пѣма мѣсто за влашката олигархия.

Прѣдседателъ на народния комитетъ въ с. Каралий, добришко: Милковъ. Членове Папаровъ, Алексиевъ и Стояновъ.

Отъ полетъ на гордия Балканъ горещи поздравии на делегатите, издигнете високо прѣдъ цѣль свѣтъ мощния гласъ на добруджанецъ, като заявите, че Добруджа, чийто свобода охладна въ изобилната кръвъ на българските герои, не може никой откаже отъ майка България, отъ майката на българцината, Аспаруховото ядро, не може никому да служи за разнѣна монета.

Вѣки, който би дръзналъ да разнѣва Добруджа за египетския цѣль, ще бъде врагъ на българското племе за вѣчни времена. Нека отъ нашия вѣтъ вѣтъ чужденецъ разбере, че българинътъ може да твори още епопеи на равни на Тутраканъ.

Берисъ Илиевъ Кирчевъ тулчанецъ.

Прѣгледъ на пресата.

Значението на примиренето. Военниятъ сътрудникъ на „Zürcher Post“ въ брой отъ 3 тога, на темата военното значение на примиренето, между другото наше и следното: Изваждането на Русия отъ война ще има важни послѣдствия за бойните полета на Балканите и въ Мала-Азия. Не може и да се мисли, че Румъния би могла да продължава войната, следъ като Русия изтегли своите войски отъ Молдова. Румъния ще трябва, следователно, безъ друго да рѣши, да приеме мира при условията, които й прѣдличатъ Централниятъ сили и които

безсъмѣнно ще й опрѣдѣлятъ да върне на България цѣла дѣсенъ брътъ на Дунава.

Добруджа. Въ моментъ, когато румънската армия е сключила примирие, въ сѣция тоя моментъ въ чисто българския Бабадагъ се е събралъ добруджанскиятъ народенъ сборъ. Тия дѣй събития, които съвпадатъ напълно по време, са и въ друга вътрѣшна връзка. Вѣтата по добруджанските полета румънска армия, изнурена, оставена отъ своите съюзници на произвола на съдбата, отчаяна, проси примирие и послѣ миръ.

Изнаднала въ окаяно положение, Румъния, която няма никакви права нито върху сѣверна, нито върху южна Добруджа, която на времето не е искала да присъедини въ своите прѣдѣли сѣверна Добруджа, като българска страна, днесъ, бита и капитуларала, губи правото и на завоевателъ. А единичното право, върху което тя можеше да се позове е, че тя владѣе една чужда страна, че тя може съ сила да си я върне и съ въоръжена ръка да я държи. За румънците тая надежда е безвъзвратно изгубена. Правото бѣше на наша страна, сега и силата окончателно минава въ наши ръце. Нашите полкове са на Свети-Георгиевския рѣкавъ.

Българското население, прѣдставители на което, заедно съ прѣдставители на тамошните инородци, днесъ са се събрали на конгресъ въ Бабадагъ и заявяватъ, че тѣ искатъ да останатъ въ прѣдѣлите на България, дава моралното право на България, да декларира, че тѣ е въ Добруджа която е нейна по право и сила, и че въ Добруджа ще остане.

Това искатъ не само българите, а и небългарските народности въ Добруджа.

Румъния не е българска държава; тя не може да държи една отъ вратите на Балканите; нейното мѣсто е отвѣдъ Дунава. Така Балканскиятъ полуостровъ ще се отрже отъ единъ плячкаджийски народъ, който се опита да пълзи по на югъ, и по на югъ, дебелей подло згодна моментъ, когато нашите рѣце бѣха свързани. Широкиятъ Дунавъ и българските щикове вече ще нѣтъ прѣсичатъ вѣща на новъ „разбой“ отъ самъ, на Балканите. (в. „Прѣпоречъ“).

Събитията въ Румъния. Въ уводна статия подъ горния надсловъ в. „Прѣпоречъ“, между другото пише: „Братяновци, Таке Йонеску и пр., които толкова много се перѣха въ надвечерието на румънската намѣса, които бѣха убѣдени, че ще станатъ арбитри на свѣта, сега са въ най-плачевно положение“.

Въ сѣщото време тяхните политически противници въ Букурещъ дигатъ глава и тържествуватъ, ако може да тържествува човѣкъ, който има смѣрити въ лѣщи. Стере въ Букурещкия Lumina намира, че е наложителна една радикална промѣна въ политиката на Румъния. Както въ Гърция, така и тука, ние трябва винаги да имаме прѣдвидъ едно възможно тържество на приятелите на нашите приятели. Разбира се, нито България, нито нейните съюзници ще се съгласятъ да дадатъ сестра на възможните нови управници отъ българското национално достойнство.

Широкиятъ социалисти за обединението на България.

„Ние бѣхме противници за намѣсата на България въ войната. Това, обаче, не ни прѣчи да признаемъ, че тази война въ очите на народа няма никакъ империалистически, завоевателенъ характеръ, а по-скоро е едно наложено срдѣство за националното обединение. За това ние сме убѣдени, че възстановяването на положението прѣди войната е не само вѣрно, но и възможно. Разрѣшенето на балканския въпросъ не може вече да бъде дѣлено въ формулите, на които социалната демокрация се е придръжала досега за възвръщане на войната на Балканите, които формули не отговарятъ на измѣненото положение на цѣлата. Колкото повече нѣмъ се удаде да задоволимъ националните въждедения на балканските народи, толкова по голями ще бъдатъ гаранциите за мира въ Европа. Първото условие за това е създаването възможности за самоопрѣдѣлението и обединението на националностите на Балкана.“ (в. „Народъ“).

Дръ Перайферъ за Добруджа. Видниятъ германски депутатъ отъ Райхстага Дръ Перайферъ, който сега прѣбывава въ София, е направилъ следното изявление прѣдъ редактора на в. „Дневникъ“ за Добруджа:

По въпроса за Добруджа, мога съ положителност да ви заявя, че цѣла Германия искрено симпатизира на идеята за едно пълно обединение на нашата хрѣбра съюзница България. Разрѣшението на тоя въпросъ въ позитивенъ смисълъ прѣдставлява голямъ интересъ и за насъ, защото колкото по-силна и по-могача излѣзе България отъ тая война, толкова по-сигурна ще бъде гаранцията за създаването на трайни връзки и отношения между Германия и България, които и въ бъдеще ще играятъ една важна и съществена роль въ международната политика. Инакъ това обстоятелство прѣдвидъ, България напълно може да разчита на една ефикасна поддрѣпа отъ наша страна по всички въпроси, които бѣха излязали за резултатъ завръщането на нейната стопанска и политическа мощъ.

Къмъ настоятелите на в. Добруджа, Умоляватъ се г. г. настоятелите, които иматъ останали екземпляри отъ броеве 4, 5, 6, 7, 8 и 9 отъ в. Добруджа да ги изпратятъ веднага въ администрацията.

Отъ администрацията.

Добруджанци! Незабравяйте, че бъдещето на родината ни зависи отъ нашата мощна съжителностъ.

О Т З И В И

Историческите права на България върху Добруджа

Отъ Миланъ Г. Марковъ.

(Библиотека „Добруджа“ № 1. Издание на народно-спомогателния фонд „Добруджа“. Цѣна 2 лв.).

Книгата „Историческите права на България върху Добруджа“ е единъ отличенъ исторически етюдъ. Авторътъ г. Миланъ Г. Марковъ съ маса цитати и ползувайки се на установени исторически данни майсторски оборва претенциите на Ромъния върху Добруджа и вътъква всички исторически, политически, етнографически и економическо-стопански основания на България върху тоя български още отъ древното минало етюдъ. Прави силно впечатление въвеждането, съ което г. Марковъ разглежда въпроса за правата на България върху Добруджа и богатството на историческите източници, които навежда въ подкрепа на своята теза. Като чете книгата, читателятъ неволно се навежда на мисълта, какъ е възможно още да се води споръ отъ нашитѣ противници върху българския характеръ на Добруджа въ миналитѣ вѣкове. Авторътъ се спира и на опониранието у ромънскитѣ политически срѣди въ 1878 г. за приемането на Добруджа въ граница на Бесарабия, като цитира и следния исторически пасажъ „отъ мемоара на ромънското правителство до великитѣ сили отъ 24 февруари с. г.“, замѣната, която се прѣдлага е пагубна за Ромъния. Загубата на Бесарабия ще направи за ромънското правителство непосилно и болѣзнено запазването и на Добруджа, раздѣлена отъ ромънската територия отъ една голѣма и широка рѣка. Така щото замѣната на Бесарабия съ Добруджа, като не взема прѣдъ видъ съображенията отъ исторически характеръ и тия отъ правно и общо политическо естество, а само материалнитѣ, економическитѣ и административнитѣ интереси на държавата, носи за Ромъния най-опасни интереси, защото добиването на Добруджа безъ Бесарабия съставлява едно усложнение, едно бреме и може би една постоянна опасност“. Койко правдивостъ има въ тия думи! Какъ прѣдвидливъ сѫ били ромънскитѣ държавници и политици отъ 78 години! Какъ се показва мѣстита сѣдбата за онии, които лесно забравятъ историята!

Най-горещо прѣпорѣчваме „историческите права на България надъ Добруджа“ на нашитѣ читатели. Тя трѣбва да стане настолна книга за всѣки, който що годъ се интересува отъ националнитѣ въпроси на своето отечество. Книгата се чете съ увлечение и когато се свърши, човѣкъ неволно иска отново да я започне.

Изъ чужбина

(В. Т. А. и радиотелеграфа).

Мирнитѣ прѣговори.

Врестъ-Литовскъ — официална. На 22-и тогъ въ 4 ч. сл. пл. се започнаха прѣговоритѣ за миръ между централнитѣ сили и Русия. На тържественото заседание първия руски прѣдставителъ въ дълга рѣчи разви принципитѣ на руската програма за миръ, която въ сжщността си е еднаква съ познатитѣ рѣшения на съвѣта на работницитѣ и войницитѣ и на всероссийския селски конгресъ. Прѣдставителитѣ на чегиритѣхъ съюзни държави изказаха готовностъ да започнатъ обсъждането на рускитѣ прѣдложения.

Верлинъ. Споредъ „Локал Анцайгеръ“, всички лица, които сѫ присѣствували вчера на съвѣщание съ имперския канцлеръ графъ Хертингъ, били на мѣстѣ, както макаръ и бавно, щѣло да се дойде малко по-малко до една спогодба за миръ.

Верлинъ. Въ началото на м. декември имперскитѣ канцлеръ графъ Хертингъ натовари държавния министръ д-ръ Хелферихъ да систематизира подготовителнитѣ работи на отдѣли по стопанската частъ на прѣговоритѣ за мира съ Русия. Напоследъкъ д-ръ Хелферихъ разшири работата си върху всички стопански въпроси, които ще трѣбва да се разрѣшаватъ въ прѣговоритѣ за мира съ всички воюващи срѣщу насъ държави. За помощникъ на д-ръ Хелферихъ е назначенъ тайния съветникъ Лавбертъ.

Положението въ Русия. Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Генералъ Джонсъ заявява въ едно писмо, че нито при Каледина, нито при другитѣ възстаници-революционери има американски офицери. Всички членове на американската военна мисия сѫ въ Петроградъ. По въпросъ за дипломатическитѣ паспорти, францускитѣ, английскитѣ, белгийскитѣ и датскитѣ поусли по-сѣтиха на 11-декември комисаря за външнитѣ работи. За напредъ всички затруднения по диплома-

тическитѣ паспорти ще бѣдатъ прѣнахнати. Курьеритѣ на народния комисаръ за външнитѣ работи ще изнасятъ безпрѣпятствено, както и курьеритѣ на сѣмашението и на неутралнитѣ държави. Завѣрката е необходима за всички.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Отговорътъ на централната Украинска рада на нотата на правителството на съвѣтитѣ биде полученъ вчера. Той се послѣдва и отъ едно прѣдложение, въ което се твърди, че уреждането на конфликта е възможно и желателно. Това прѣдложение се счита, като признавъ за една промѣна въ чувствата на радата въ полза на прѣговоритѣ за мира.

Петроградъ. На в. „Тайксъ“ съобщаватъ отъ Петроградъ: Калединъ и милитаризираниѣ казаки сѫ отказали да дадатъ подкрепа за образуване на силно украинско народно правителство. До сега сѫ известни резултатитѣ отъ 377 избора за учредителното събрание: 209 кандидата сѫ спечелили социал-революционеритѣ, 109 болшевикитѣ, 23 украинскитѣ социал-революционери и 12 сѫ спечелили католицитѣ.

Вернъ. Върхотъ на украинския печатъ се научава отъ Киевъ, съ дата 20 декември: прѣдседателътъ на украинското правителство г. Бониченко заяви прѣдъ малката рада, че е съобщилъ на съюзницитѣ за почването на прѣговоритѣ за миръ. Франция и Англия рѣшили вече да изпратятъ свои прѣдставители въ Украйна за да пазятъ интереситѣ имъ.

Амстердамъ. На „Тайксъ“ съобщаватъ отъ Петроградъ: Калединъ заявилъ, че ще се оттегли вслѣдствие непопулярността му между войскитѣ отъ фронта, които отказали да се подчиняватъ. Споредъ друго едно известие, Калединъ и военното правителство на казацитѣ щѣли да подадатъ оставка, за да дадатъ възможностъ да се образува едно силно народно украинско правителство.

Амстердамъ. „Тайксъ“ се научава отъ Петроградъ, че генералъ Дутовъ стигналъ въ Уфа съ войски. Генерала разтурилъ всички болшевикески организации и сега напредвалъ срѣщу градоветѣ Самаровъ и Самара. Казацитѣ обхождали Оренбургъ. Челобитскитѣ били заетъ. Московскитѣ съвѣти рѣшили да обяви въ Москва военно положение.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Конгресътъ на селянитѣ гласува едно рѣшение, споредъ което съставътъ на учредителното събрание трѣбва да се избере, съгласно исканията на селскитѣ, работническитѣ и войницкитѣ съвѣти.

Вернъ. Споредъ в. „Тайксъ“ руския печатъ съобщава че водителитѣ на болшевикитѣ сѫ-обнародвали едно съобщение, въ което се казва, че Русия не трѣбва да се счита безпомощна и незапазена прѣд японскитѣ заплашвания. Като противомѣра би могло да се зацѣлва обединението на рускитѣ войски съ туркитѣ въ Мала Азия и Иракъ, нѣщо, което могло да предизвика изгубването на Персия и Месопотамия за Англия.

Хинденбургъ и Лудендорфъ за войната и мирътъ.

Кьолнъ. При посѣщението, което прѣдставителитѣ на печата на центъра направиха въ общата главна квартира, споредъ „Кьолнше Фолксцайтунгъ“, Лудендорфъ е отправилъ следната молба до печата: нека не говоритъ много за миръ. Само побѣдата ни води къмъ мира. Така бѣше на изтокъ, така ще бѣде на всѣкъдѣ. Побѣдата и мирътъ сигурно ще дойдатъ и толкова по-рано ще дойдатъ тѣ, колкото по-единодушни бѣдемъ ние въ вътрѣшността и колкото по-твърдо попасаме това, което трѣбва да се понесе въ военно отношение. Никой не може да ни оспорѣ побѣдата. Ако и да стоимъ още прѣдъ голѣми тежки задачи, съ Божиа помощъ, ний ще ги разрѣшимъ. Въ думитѣ на Хинденбургъ е звучава твърдата увѣреностъ на великия полководецъ, че, слѣдъ до сегашнитѣ побѣди, ний и за напредъ ще продължаваме да побѣждаваме. Нека духътъ на родната, която стои задъ насъ, остане не сломенъ. Тогава и тѣ ще побѣди съ насъ. Поздравете, завършилъ Хинденбургъ, малата германска родина отъ менъ и я кажете, нека бѣде спокойна. Съ Божиата помощъ, ний ще побѣдимъ.

Тайния договоръ между Русия и Япония.

Роттердамъ. Дейли Телеграфъ съобщава, че съвѣтъ е публикувалъ текстатъ на тайния договоръ

отъ 3 юни 1916 год. между Русия и Япония, подписанъ отъ Согоновъ и Ногонскъ. Двѣ държави се задължаватъ да прѣдприематъ обща офанзива срѣщу всяка сила, която би се опитала да вземе политическо надмощие въ Китай. Никаква държава не се поменува, но отъ всичко личи, че договорътъ визира Съединенитѣ щати. Той е сключенъ до 1921 год.

Населението науща Венеция.

Вернъ. Лионскитѣ вѣстници съобщаватъ, че всичкото население въ Венеция наущнало градътъ, съ исключение на 1000 души.

Сръбското правителство въ Солунъ. Лунанъ. Сръбскитѣ министър-прѣдседателъ Пашичъ пристигналъ отъ Парижъ въ Римъ и споредъ вѣстницитѣ, щѣлъ да отиде въ Корфу, а отъ тамъ въ Солунъ, гдѣто сръбското правителство искало да се установи окончателно. Напоследъкъ въ Солунъ пристигнали всички архиви и цѣлия чиновнически персоналъ.

Френската камара за Кайо и Лустало. Парижъ. Съобщение на Хавазъ: Камарата рѣши съ 417 гласа, противъ 2, съспендирането на парламентарната неприкосновеностъ на депутата Кайо. Освѣтъ това, съ дигане на рѣцъ, камарата рѣши да се съспендира и парламентарната неприкосновеностъ на депутата Лустало.

Буре въ италианската камара. Цюрихъ въ италианската камара, вчера депутатътъ Пироллини, републиканецъ, е нападналъ г. Джюлини, като го упрѣкивалъ, че стои на страна отъ грядѣтъ и тагата на народа и че билъ излѣзалъ отъ своего резервирано повѣдение, когато Италия прѣтърпѣла поражение. Джюлини, казалъ ораторътъ, е за Италия това, което е Кайо за Фландрия (между привърженцитѣ на Джюлини настѣпилъ голѣмъ шумъ). Тѣ анострофирали Пироллини и приятелитѣ му, привърженици на обединението за народната отбрана, съ думитѣ убийци, поестръкатели!). Джюлини поискалъ да вземе думата, но приятелитѣ на Пироллини викали „излѣзте на вѣтъ!“ Шумътъ се подвизалъ отново и заседанието било прѣустановено. При подновяването на заседанието, Пироллини заявилъ, че желае да обекторъ Джюлини само поради поведението ту срѣмъ войната въ момента, когато неприятелитѣ окупиралъ родната земя. Най-сетѣ Джюлини взе думата и заявилъ, че отхвърля отождествяването му съ Кайо. Той казалъ, че не е привърженикъ на дѣла, който сѫ несполлини срѣмъ съюзницитѣ и че и той сжщо счита, както камарата трѣбва да бѣде обединена прѣдъ неприятеля. Прѣдседателътъ на камарата, отъ лѣво на депутатитѣ, е поблагодарилъ на г. Джюлини за декларацията му.

Географически наброски

Градъ Врестъ-Литовскъ.

Градътъ Врестъ-Литовскъ (на полски Вроцлавъ Litowski) сѣрвава своето име съ историята на всесвѣтската война. Тамъ ще се направатъ първитѣ стѣпки за примирението на воюващитѣ държави, които отъ 8 1/2 години сѫ подъ гнетъ на страшната всепарядна война. Въ Врестъ-Литовскъ ще бѣде протегаатъ местътъ за примирението на двѣтѣ бораци се групирани. Градътъ се намира въ губернията Гродно. Разположенъ е при втичането на р. Муклаветъ въ р. Вугъ, на жѣлѣзопътната линия Варшава — Москва и Кьонигсбергъ — Одеса. Нарича се още Врестъ въ Литвадия, за отличие отъ полския градъ Врестъ въ Булавия. Населението му е по-мече отъ 40,000 души. Той прѣдставляваше една първокласна руска крѣпостъ. Градътъ е игралъ голѣма роль въ руската история подъ името Врести и Врустово. Въ сръбнитѣ вѣкове билъ споредъ едно подиръ друго отъ войнискитѣ кѣлзе, поляцитѣ, латванцитѣ и на края останалъ на Литвадия, т. е. на Полша. Въ края на XVI вѣкъ Врестъ-Литовскъ бѣ мѣстосѣдалище на консилиумитѣ, които прокламираха съюза между източно православната църква съ римската, заради това тоя съюзъ се нарича до днѣно Врестски съюзъ. Въ 1657, градътъ бѣше окупиралъ отъ шведитѣ. Кѣмъ Русия бѣ анексиралъ въ 1793 г. Отъ стратегическо гледище, Врестъ-Литовскъ почна да държи първонестующе мѣсто въ 1831 г.; руското правителство отъ тая дата на сѣтъ не прѣстана да засилява неговитѣ укрѣпления. Врестъ-Литовскъ е сѣдалище на околицата, която заема едно пространство отъ 4298 верста. Околицата е прѣдимно земеделческа и има население по-мече отъ 120,000 души.

Словослагатели. Администрацията на в. „Добруджа“ дари ученички и ученици за словослагатели въ печатницата съ възнаграждение.

Гласътъ на Добруджанците.

Министру Председателю, Председателя на Народното Собрание, и шефоветъ на политическите партии: Ах. Малиновъ, Ив. Ев. Гешевъ, Д-ръ Даневъ, Найчо Цановъ, Я. Савановъ, Н. Апостоловъ, Драгиевъ и Д. Благоевъ съ изпратени съединителни телеграми отъ сѣверна и южна Добруджа.

Апелираме къмъ съвестта на българскиятъ избрашница, апелираме къмъ българскиятъ чувства на водителитъ на политическите групировки въ България — въ тоя съдбовосенъ часъ, когато се жогатъ съединителни на нашата татковина, когато се пише историята на нашето отечество — да бъдатъ на своя постъ, да бъдатъ вѣрны стражъ на общитъ български интереси.

Добруджанскитъ българя искатъ:

1. Да вѣдѣтъ да се въведе незабавно българско управление въ цѣла сѣверна Добруджа.

2. Да се обяви още отъ сега присъединението ѝ къмъ България.

3. Високо протестираме противъ всѣки, който би си послужилъ съ насъ, като съ размиѣнна монета.

4. Смятаме за прѣдатель всѣки българинъ, който би ни оставилъ, и врагъ на България — всѣки чужденецъ, който би способствувалъ за ново поробване на единъ български край.

Елате и вижте българския обликъ на Добруджа! Елате да чуѣте чиста българска рѣчь отъ устата на най-чиститъ българя! Какъ можете да ги прѣжалите? Историята никога нѣма да Ви прости!

Административен, Тулчанско. Председател на Мѣстния Добруджански Комитетъ: Ив. Савановъ.

Днесъ 21 декември, като празнуваме тържествено годишнината отъ освобождението селото ни отъ храбритъ български войски, отправяме топли молитви за упокоение душитъ на падналитъ герои и благодарение на живитъ. Молимъ Ви най-настоятелно да дѣйствувате за присъединението на цѣла Добруджа къмъ царство България и заявяваме, че не ще допустимъ вече връщането на ромънския потиснителски режимъ, или извагата и да бѣла друга власт, освѣнъ българската.

За 1114 жители на с. Аги-Вейковъ, тулчански окръгъ. Председател на 3 чл. комисия Ст. Николовъ.

Председит. на Църковно-учил. настоятелство

Димитър Г. Стояновъ.

Тукъ населението силно желае незабавно да се въведе българско управление въ цѣла Сѣверна Добруджа и още отъ сега да се обяви присъединението ѝ къмъ България. За ромънска територия тукъ нѣма вече нѣщо. Заявяваме, че дадената ни отъ България свобода цѣлимъ високо и сме рѣшили да я защитимъ съ цѣлата на нашата кръвь.

Канитъ народното прѣдствителство да посети Добруджа за да види какъ, вѣрния ромънскитъ волюнци, запазили чиста родната българска рѣчь, да чуѣ, какъ та мелодично звучи въ цѣлата Добруджа и само да се утѣри въ единственото наше желание: незабавно присъединение на цѣла Добруджа къмъ България.

Председател на мѣстния народ. комитетъ

въ с. Кърджиларъ, мачавско, Ст. Н. Георгиевъ.

Празнувайки днесъ съ шумна манифестация и рѣчь отъ учителя Тинчевъ деня на нашето освобождение отъ ромънското иго, ние, жителитъ на с. Канлък буджакъ, бабадагско, като изказваме нашата най-голяма признателностъ и благодарностъ за дадената ни отъ храброто българско воинство свобода, вѣрваме, че Вие, правителство, народно прѣдствителство и цѣла български народъ, не ще позволите да останемъ наново подъ бръмбегото на влаха. Ние сме по кръвь, душа и сърдце българя — като такъва искаме да останемъ въ прѣдѣлитъ на майка България и чакъ по скоро да се въведе въ родната ни българско управление.

За празнуващитъ: Д. Еленовъ, И. Геневъ,

Ив. Ив. Тодоровъ и П. Вълковъ.

Празнувайки най-тържествено годишнината на нашето освобождение — 15 декември, счатаме за вѣрховенъ дългъ да изкажемъ благодарността си на покорения български народъ, който дѣтейки отъ побѣди къмъ побѣди начерта съ остринето на юга си новитъ граници на обединена и велика България.

Отъ името на празнуващитъ 1300 жители на с. Каранасуфъ, Боджелевска околия, Ви молимъ високо да заложитъ на свѣта — приятели и неприятели, че всѣки ние сме готови до единъ да измремъ съ оръжие въ ръка, нежелателно да допустимъ връщането на мръсвата ромънска стана.

Да живѣе свободна Добруджа! Да живѣе обединена и велика България!

Каранасуфски Народенъ комитетъ:

Председателъ Петель.

Секретаръ Н. Панаѣтовъ.

Мѣстниятъ Асирлъшки народенъ комитетъ отъ свое име и отъ името на цѣлото население въ с. Асирлъкъ, Кузгунско, протестираме противъ домогванията

на нашитъ противници, които искатъ да ни повърнатъ отново подъ робството на чохойска Ромъния.

Добруджа е българска страна и такава трѣбва да си остане. Тя е младата на българската история и омишето, гдѣто за прѣвъ път се е поддържалъ огънятъ на българското освобождение и всѣка искра отъ него, разпесена отъ българската емиграция, намираща тукъ своитъ съчувственици и ратници. Навредъ тукъ българска рѣчь се чува и звучи народни песни се пѣятъ на чистъ български езикъ. Съ неизказано търпѣние сме чакали да се освободимъ, ама и сега българското правителство ще ни остави въ воститъ на ромънската олигархия и на хищници-заповници, отъ които не малко е поплакано и чисто ромънското население. Живѣли сме съ неутасимата надежда единъ денъ да се освободимъ. Нима ще ни оставите да сключимъ още пакъ подъ чуждъ кракъ, робство, и пакъ нашитъ дѣца, които съ неизказана радостъ встаниха въ българско училище, и сега ще бъдатъ откъснати отъ майчиния си езикъ и наново изнасилвани да учатъ тоя цигански езикъ. О! Никога! Готови сме да измремъ до единъ и рамо до рамо, ще дадемъ скъпо извоюваната ни свобода, отъ достойнитъ и храбри български войници, но нѣма да дадемъ да стана чуждъ кракъ въ освобождението ни съ кръвь Добруджа.

Да живѣе българската армия!

Да живѣе свободна Добруджа!

Председател на Асирлъшки народенъ комитетъ:

Станчо Колевъ.

Най българитъ на с. Енишени, Кузгунско, по-тисци на Крума и Велкия Симеонъ, вѣрни пазители на независимостта се отъ ромънско посѣтелство, протестираме противъ великата историческа неправда и най-тържествено заявяваме, че за Добруджа, младата на България, нѣма и не може да има споръ, защото тя е българска и само българска трѣбва да бѣде, а не ромънска.

При мисълта, че ние наново можемъ да бъдемъ подхвърлени на непомощна ромънски режимъ, трапнѣмъ отъ ужасъ и сме готови всѣки да измремъ и ще измремъ, но никога, никога не ще допустимъ връщането на ромънскитъ кошмаръ да сѣверна „Добруджа“, тоя тъй чисто български край.

Председател на Енишелийския мѣстенъ, народенъ комитетъ Михаилъ Василевъ.

Секр. касиеръ Хараламби Стефановъ.

Членъ-съединителъ Иванъ Колевъ.

Вкусно вече отъ свободата на демократична България, населението на село Глозъ пуноръ, Кузгунско, по поводъ извагата въ Народното Собрание на 21 отъ 21 октомври т. г. съ огорчение и мъка на душата си понесе тая велика по рода си неправда за споръ върху Добруджа.

Като истински българя, достойни насѣлници на измишлени на завѣтитъ на дѣхитъ си, ние искаме по-скорошното анексерие на родния ни кракъ — Добруджа къмъ майка България и по-скорошно въвеждане на българско управление.

За населението кмета на с. Глозъ-пуноръ.

Отъ името на всѣки жители отъ село Хасанларъ, Мачинско, безъ разлика на народностъ, по поддигания въ народното собрание въпросъ за съдбата на освобождената съ кръвьта на хиляди борци, Добруджа, най-настоятелно искаме:

1. Да се въведе незабавно българско управление въ цѣла сѣверна Добруджа;

2. Да се обяви още сега присъединението ѝ къмъ сѣверното ни отечество майка България.

Освѣтѣ тоа високо заявяваме:

1. Родина ни елатъ не може по вече да стане размиѣнна монета на чужди еготицини интереси и сме рѣшили да не допустимъ връщането на ромънското владичество въ Добруджа.

2. Ще смятаме всѣки българинъ, който се противопоставя на нашитъ искания, за прѣдатель, и всѣки чужденецъ, който дѣйствува противъ българскитъ интереси и права на Добруджа, за нашъ врагъ.

Апелираме къмъ българското народно прѣдствителство да посети и опознае Добруджа и сѣла и рѣшително поддрѣпи нашата кауза.

За училищното настоятелство и жителитъ отъ с. Хасанларъ.

Председателъ: Етокъ Силвановъ.

Хроника

Коледа. На нашитъ добри приятели и съюзници — германци и австро-унгарци честитиъ свѣтитъ коледни празници.

Царска благодарностъ. На отправената отъ тулчанския окръженъ управителъ г. Непчевъ телеграма по случай празника на освобождението на гр. Бабадагъ, Н. В. Царъ е отговорилъ съ слѣдната телеграма:

Моята сърдечна благодарностъ Вамъ и на Бабадагското гражданство, за изказанитъ ми прѣдани чувства, по случай годишнината отъ освобождението на градъ Бабадагъ.

Царъ т.

Главнокомандующия и Паша-мѣшленци. На прѣдметъ на жителитъ отъ с. Паша-мѣшля (Коджелевско), главнокомандующия г. Генералъ-лейтенантъ Жеконъ е отговорилъ съ слѣдната телеграма:

Изпратенитъ прѣвити за годишнината на освобождението въ отъ родната българска армия прѣвѣхъ съ радостъ. Готовността на населението да сгхсти родолюбъ на армията, за да се не допуститъ трето робство, издава стѣнательното българско родолюбие. Благодаря за признателността къмъ героитъ, които съ побѣдитъ си дариха свобода на цѣла Добруджа.

Срочитъ за размиѣната на сѣвернитъ, грѣцкитъ и ромънскитъ банкноти и монети се продължава отъ 15 до 31 декември. Банкнота ще обмѣна банкнотитъ съ 50 на сто отъ стойността имъ, а монетитъ съ 65 на сто. Циркулацията на германскитъ банкноти не е забранена.

Благодарностъ. Анадолийското църковно-училищно настоятелство благодаря за съдействието си Георги Стояновъ за набавеното отъ него на собствени сръдства топице за училището.

Пенсионнитъ вѣнници за 1918 год. Пенсионното управление при финансовото министерство днесъ изпраща книжкитъ за 1918 година на брой около 110000 за всѣки пенсионирани лица и семейства за заслужени години по гражданското и военното вѣдомства и сегашната война.

На живущитъ въ окръжнитъ градове, книжкитъ се изпращатъ направо на градскитъ общински управления, а на живущитъ въ околийскитъ градове и села на съответнитъ околийски начальници, за да ги разпратятъ на респективнитъ въ околията ежъ градски и селски общински управления.

Всѣко пенсионирано до I.XII. т. г. лице или семейство ще си дѣри пенсионната книжка за 1918 год. въ общината, гдѣто му е постоянното мѣстожителство, като съобщава вида на пенсията си и номеръ на пенсионната книжка. Ако пъкъму липсува книжката, ващото не е изпратена, пенсионерътъ ще подава несбегрболово заявление, чрезъ общината, гдѣто живѣе, до пенсионното управление при финансовото министерство, като посочва непременно и номеръ на книжката си, за да му се изпрати допълнително.

Софийски вѣстници. Отъ днесъ продажбата на софийскитъ вѣстници и списания въ Бабадагъ ще става само въ книжарницата на фонда „Добруджа“ до военната печатница.

Ново разписане на плановѣтъ.

Брайла-Вукурець.

Тръгва отъ Браила въ 7 ч. и 34 м. сутр.
Пристига въ Вукурець 5 ч. 03 м. слѣдъ об.
Тръгва отъ Браила въ 5 ч. и 56 м. вечерта.
Пристига въ Вукурець въ 1 ч. и 02 м. сл. об.

Тръгва отъ Вукурець въ 7 ч. и 15 м. сутр.
Пристига въ Браила въ 2 ч. и 06 м. сл. об.

Тръгва отъ Вукурець въ 1 часа и 02 м. сл. об.
Пристига въ Браила въ 8 часа веч.

Забѣлѣжка: Врѣмето се разбира източно европейско (Влаг. врѣме).

Новото пѣтно разписане на параконното пѣтуване между Браила и Гечетъ. Тръгва отъ Браила въ 7 и 9 ч. пр. пл. и 1 и 3 ч. сл. пл. Тръгва отъ Гечетъ въ 8, и 10 ч. пр. пл. и 2, и 4 ч. сл. пл.

Книжарница на фонда „Добруджа“

БАБАДАГЪ

Въ книжарницата се намиратъ за продажъ въ ограничено количество екземпляри слѣди издавания на ф. „Добруджа“:

№ 1. Историческитъ права на България върху Добруджа отъ Миланъ Г. Марковъ. Цѣна 2 лева.

№ 2. Добруджа и нашето възраждане отъ С. Чилингировъ. Цѣна 5 лева.

Добруджанци, побързайте да си набавите дѣи настоящи книги за родината.

Добруджанци, разпространявайтѣ вѣстникъ „Добруджа“